

Villumsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om økonomisk Udligning m. v. mellem Københavns Kommune og Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1077; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 101).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

S. Munk: Trods de mange Møder, der har været afholdt i Udvalget, derunder et Par Samraad med Indenrigsministeren og et Par Forhandlinger med Delegationer, der var fremmødt fra Frederiksberg og Gentofte Kommuner, trods alle disse Møder og Henvendelser er det desværre ikke lykkedes at opnaa Enighed mellem Partierne om dette Lovforslag.

Udvalget har delt sig i et Flertal og 2 Mindretal, et Flertal bestaaende af Regeringspartierne, et Mindretal bestaaende af de 4 konservative Repræsentanter og et andet bestaaende af de 2 Repræsentanter for Partiet Venstre.

Hvad nu de Konservatives Mindretalsforslag angaar, saa siger det i § 1, at man ønsker Sagen henvist til et Rigsdagsudvalg paa 16 Medlemmer, der inden den 1. Januar 1938 skal afgive en Betænkning angaaende Skatternes Fordeling i de forskellige Landsdele, Fordelingen af de offentlige Byrder mellem Stat og Kommune, Udligning mellem Hovedstadskommunerne og flere andre lignende Spørgsmaal, og det siger i § 2, at hvis Udvalget finder et Grundlag for en Udligning som foreslaaet eller i samme Retning, saa skal det afgive en Betænkning, og saa skal man fra de to Kommuner Side være forpligtet til at yde det Tilsvar, som man til den Tid bliver enig om.

Hvad Venstres Forslag angaar, adskiller det sig ikke meget fra det konservative.

Det henviser ligeledes Lovforslaget til et Rigsdagsudvalg paa 16 Medlemmer, men giver dog dette Udvalg nogen videregaaende Beføjelse, end det er Tilfældet med de Konservatives Forslag. De to Mindretalspartier har ikke afvist selve Tanken om en økonomisk Udligning mellem Hovedstadskommunerne eller det berettigede i et saadant Krav, men har forsøgt at skyde Tidspunktet ud for denne Udligning eller for en Ordning, formentlig i Haabet om, at der i Mellemtiden skulde vise sig et eller andet, der maaske kunde gøre den Byrde, som vil blive paalagt de to Kommuner, noget mindre eller maaske bevirke, at den helt undgaas.

Med andre Ord, man vil bringe hele dette Spørgsmaal fra en Undersøgelse i et upolitisk Embedsmandsudvalg, der har tumlet med dette Spørgsmaal i mere end 5 Aar, ind for et politisk Forum, et Rigsdagsudvalg. Det er i øvrigt, synes jeg, i Modstrid med Ønsker og Tanker, der tidligere er fremsat fra de to Partiers Side, og vi mener, at den bedste Garanti for, at Forslaget rummer det rigtige, er, at det er et sagkyndigt Embedsmandsudvalg, der uden politiske Hensyn har undersøgt dette Spørgsmaal saa grundigt, som Tilfældet er, og at Lovforslaget derfor ogsaa efter vor Mening bygger paa de rigtige Principper.

Et enkelt Stykke i de Konservatives Betænkning vil jeg gerne opholde mig et Øjeblik ved og vil gerne have Lov til at citere med den højtærede Formands Tilladelse:

„Det er fra Regeringspartiernes Side i Udvalget bestemt udtalt, at med Regeringsforslagets Fremsættelse er Spørgsmaalet Indlemmelse skrinlagt, en Udtalelse, Mindretallet er overordentlig tilfreds med.“

Ja, det kan jeg godt tænke mig, man vilde være, hvis der var fremsat en saadan Udtalelse, men mig bekendt er der ikke fremsat en saadan Udtalelse i Udvalget, slet ikke fra min Side, og jeg har da deltaget i alle Møderne. Jeg har da ogsaa ved første Behandling, da Lovforslaget første Gang var fremme, og nu sidst taget udtrykkeligt Forbehold paa dette Omraade. I øvrigt viser de Ændringer, vi har stillet, at vi ikke for Tid og Evighed har begravet Spørgsmaalet om Indlemmelse. Det maa altsaa bero paa en Fejltagelse, naar det konservative Mindretal har skrevet dette i Betænkningen, og jeg vil i hvert Fald protestere imod, at en saadan Udtalelse skulde være fremkommet, den dækker ikke den Tankegang, vi har inden for Flertallet.